

דף נג.

עין משפט א.ב.

יו"ד סימן קמו פעיף א

עין לעיל דף נב: עין משפט ח

עין משפט ג.ה.

יו"ד סימן קמו פעיף ז

ז. אלילים של עכו"ם שקיטע ראש אונה ט או ראש חוטמה או ראש אצבעה או מיעך אותה בפניה או גררה או זרק בה צואה לא בטלה בזה.

הגה: וי"א דאפי' ביטלה באמירה בעלמא י הוי ביטול, אבל ביטלה מכח אונס אינה בטלה עד שיעשה בה מעשה בגופה.

עין משפט ד.ו.

יו"ד סימן קמו פעיף ח

ח. מכרה או משכנה אפי' לצורך ישראל לא בטלה כ בזה, ויש מתירין ל בצורך ישראל.

הגה: משמשי ע"ז אם מכרו או משכנו הע"ז הוי ביטול מ.

עין משפט ז.

יו"ד סימן קמו פעיף ג

ג. הקונה שברי כלי מתכות מן העכו"ם ומצא בהם אלילים אם כבר נתן

ט. ממשנה דף נ"ג ע"ב, ושם בגמ' יליף לה.

י. ולא דמי למכרה או משכנה דלא בטלה דשם זוזי אנסוה או שם לא ידעין שמבטלו אבל כאן אומר שמבטלה. ש"ך ס"ק ח'.

כ. שם במשנה וכחכמים. וכתב הברכי יוסף דמכאן אזהרה לישראל שלא יהנה ולא יקח משכון ממשמשי ע"ז ולא מנוייהם מר"א ממיץ בספר היראים מצוה ע'.

ל. רמב"ם בפ"ח ומיירי שאמר לו בשעה שמשכנה אם לא אביא לך עד זמן פלוני הרי הוא שלך והגיע הזמן ולא פדאה.

מ. היינו בהרהינו לזמן ולא פדאו. ש"ך ס"ק ט'. ובנשתקעה דומה להרהינה, אבל הכנה"ג כתב דלדעת מר"ן אפי' הרהינה אין לה ביטול.

מעות ולא משך יחזירם לעכו"ם^נ, וכן אם משך ולא נתן מעות אע"פ שמשיכה בעכו"ם קונה המקח טעות^ס הוא ויחזירם לעכו"ם. אבל אם נתן מעות וגם משך^ע לא יחזירם לעכו"ם אלא יוליכם לים המלח.

עין משפט זז.

יו"ד סימן קמו פעיף ט

ט. נפלה עליה מפולת ולא פיננה או באו עליה גנבים ולא תבעה אינה בטלה בזה^פ.

דף נג:

עין משפט ב.

יו"ד סימן קמו פעיף י

י. הניחיה עכו"ם העובדים אותה והלכו להם אם זה בעת שלום הרי זה ביטול ומותרת, ואם זה בעת מלחמה אסורה והוא שאינם יכולים לחזור לה^צ אבל אם יכולים לחזור ולא חזרו מותרת.

עין משפט ג.ד.ה.

יו"ד סימן קמו פעיף יב

יב. מזבח של אלילים שנפגם עדיין הוא באיסורו עד שינתן רובו^ק ע"י עכו"ם.

ומזבח הוא מאבנים הרבה אבל בימוס שהוא מאבן אחת אם נפגם מותר.

ג. מברייטא שם בדף ע"א. ולא אמרינן כמחזי שמוכר הע"ז שהכל יודעין שלא נקנו לו כיון שלא משך. כ"כ הש"ך ס"ק ב'.

ס. אע"פ שפסק הדמים דבכה"ג קונה במשיכה כדלעיל בסי' קל"ב ובסי' קל"ח מ"מ משיכה בטעות היא שלא ידע שהיה בהן אליל. ש"ך ס"ק ג'.

ע. ה"ה משך תחילה ואח"כ נתן מעות ואע"ג דהוי כמקח טעות דלא ידע שיש בהם אלילים מ"מ כשיחזירם לעכו"ם מחזי כמוכר לו אליל ע"כ יוליכם לים המלח. ש"ך ס"ק ד'.

פ. מברייטא שם.

צ. מימרא דרבי ירמיה בר אבא שם.

ק. מברייטא שם בדף נ"ג.